

PUTEREA CINEI DOMNULUI

Accesând miracole prin Trupul și Sângele lui Isus

BENI JOHNSON

CU BILL JOHNSON

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

JOHNSON, BENI

Puterea Cinei Domnului : accesând miracole prin Trupul și Sângele lui Isus /
Beni Johnson ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books,
2021

ISBN 978-606-95299-5-9

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *The Power of Communion*

© Copyright 2019 Beni and Bill Johnson.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books. Dacă nu există alte precizări, versetele biblice sunt citate din traducerea NTRL (Noua Traducere în limba română a Bibliei).

BTF2015 - Biblia Traducerea Fidela 2015.

BVA - Biblia în versiunea actualizată 2018.

VDCL - traducerea literală Cornilescu, 1931, a Bibliei.

AMPC - versete traduse din Biblia în limba engleză Amplified Bible.

NIV - versete traduse din Biblia limba engleză New International Version.

TPT - versete traduse din Biblia în limba engleză The Passion Translation.

NASB - versete traduse din Biblia în limba engleză New American Standard Bible.

Puterea Cinei Domnului - Beni & Bill Johnson

Copyright © 2021 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16,

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Ștef Văsuțiu

ISBN print: 978-606-95299-5-9

Mulțumiri

Multe mulțumiri lui Pam Spinosi pentru ajutorul ei constant la editare. Pam, ești întotdeauna atât de amabilă și săritoare.

Mulțumiri și asistentei noastre, Abigail McKoy. Ești genială. A fost plăcut să răspund întrebărilor tale grozave. Mulțumesc pentru ajutorul acordat în compilarea cestei cărți. Ai făcut ca acest proiect să fie distractiv. Îți mulțumesc că ai extras aceste lucruri din mine și pentru abilitățile tale de a scrie.

Vreau să îi mulțumesc, de asemenea, editorului meu, Larry Sparks. Ai fost atât de răbdător și de iertător în această călătorie de scriere.

Michael Van Tinteren, care lucrează în culise pentru ca lucrurile să funcționeze – îți mulțumesc.

Și mulțumiri speciale lui Elizabeth Gan, pentru ajutor și încurajare.

CUPRINS

Capitolul 1 Puterea care face minuni	9
Capitolul 2 Puterea sângelui	23
Capitolul 3 Sozo pentru toată omenirea	39
Capitolul 4 Cucerind prin pace	55
Capitolul 5 Lupta pentru a reține	67
Capitolul 6 Eliberarea puterii Cinei Domnului	83
Capitolul 7 Atitudinea inimii noastre	99
Capitolul 8 Dezvoltarea obiceiului	111
Epilog Să luăm Cina Domnului împreună	127

Capitolul 1

PUTEREA CARE FACE MINUNI

Am fost crescută în biserică. După cum spune zicala: „mi-am ros coatele pe băncile bisericii”. Părinții mei nu au fost niciodată pastori în mod oficial, dar au fost întotdeauna lideri în biserică. Noi i-am numit „pastori laici”. Nu aveau licență, dar au ajutat în biserică, în mod special cu tinerii, și erau acolo tot timpul. Evident că am petrecut mult timp pe acele bănci de lemn. Pentru noi, însă, a fi la biserică era o parte normală a vieții. Nu mi-a plăcut niciodată faptul că eram atât de des acolo. Mi-a plăcut. Nu îmi amintesc să mă fi plâns vreodată din cauza mersului la biserică. Acolo era comunitatea noastră; așa practicam relațiile de familie.

Mi-a plăcut, de asemenea, să fac parte din ceea ce făcea Dumnezeu. Presupun că, încă de pe atunci observam oamenii. Atunci când slujitorul făcea chemarea, invitând oamenii să vină în față pentru a-și preda viața Domnului, mergeam și mă

așezam direct jos, lângă prima bancă. Îmi amintesc că odată, pastorul a invitat oamenii să vină în față pentru a primi mai mult din partea Domnului. Eu m-am dus imediat și m-am așezat la capătul primei bănci. Oamenii au început să vină și să se manifeste imediat în mod fizic. Plângeau și se rostogoleau pe jos, întâlnindu-L pe Duhul Sfânt în moduri noi. Aceasta a avut loc cu mulți ani înainte de trezirea din anii '90, când astfel de mișcări au devenit ceva mai normale. Habar nu aveam ce se întâmplă! Dar știam că este Domnul. Nu îmi amintesc să fi fost speriată deloc. Chiar copil fiind, îmi plăcea să văd cum întâlnirea cu Dumnezeu îi schimba pe oameni.

Biserica noastră, ca majoritatea bisericilor, avea o tradiție lunară de a lua Cina Domnului împreună, ca adunare. Toți cei care Îl cunoșteau pe Cristos ca Mântuitor personal Îi sărbătoreau moartea și învierea împărtășindu-se cu Cina Domnului. Tânără fiind, credeam că partea cea mai bună a acestui lucru era faptul că puteam mânca o azimă mică și puteam bea un pahărel de dimensiunea celor de jucărie cu suc. Lucrul acesta era destul de amuzant! În vremea aceea, participam la bucuria și sărbătoarea Cinei Domnului, dar aveau să treacă mulți ani până când urma să încep să experimentez și să înțeleg pe deplin puterea acestei unelte pe care ne-a dat-o Isus. De fapt, abia în urmă cu puțini ani am început să înțeleg într-un mod cu totul nou Cina Domnului, atunci când soțul meu s-a îmbolnăvit atât de tare încât viața lui părea să fie în pericol.

În 1 Corinteni 11:23-26, Pavel scrie:

Eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat, și anume că Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat

o pâine și, după ce a mulțumit, a frânt-o și a zis: „Acesta este trupul Meu pentru voi; să faceți acest lucru în amintirea Mea!” În același fel, după masă, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este Noul Legământ în sângele Meu; ori de câte ori beți din el, să faceți lucrul acesta în amintirea Mea!” Căci ori de câte ori mâncați această pâine și beți acest pahar, vestiți moartea Domnului, până va veni El.

În toiu! trădării și a morții Sale iminente, Isus ne-a dar o unealtă. El Și-a adunat ucenicii în jurul mesei de Paște, a mulțumit și apoi le-a dat tuturor credincioșilor o modalitate de a-și aminti de Noul Legământ care urma să fie făcut pe cruce.

Eu am luat întotdeauna Cina Domnului, ori de câte ori m-am simțit îndemnată de Duhul Sfânt. În calitate de mijlocitoare, am inclus Cina Domnului ca parte a timpului meu de rugăciune. Acest lucru a fost întotdeauna minunat și profund. Totuși, abia în urmă cu câțiva ani, atunci când Bill s-a îmbolnăvit, m-am apucat de Cina Domnului într-un mod mai intenționat. Ceva s-a schimbat pentru mine. Din perioada aceea, când luam zilnic Cina Domnului în spital, împreună cu Bill, nu mai aștept duminica Cinei Domnului la biserică și nici chiar îndemnul Domnului. Am început să iau Cina Domnului ca pe o unealtă din cutia mea cu unelte de mijlocitor, ca parte intenționată și pro-activă a relației mele cu Domnul. O iau, de obicei, în fiecare zi, uneori de mai multe ori pe zi, iar această nouă intenționalitate mi-a schimbat așteptarea și înțelegerea puterii din spatele acelei mici azime a acelu! pahar mic cu suc.

O UNEALTĂ DE MIJLOCIRE

Duminică, 9 aprilie 2017, membrii bisericii noastre au încheiat un post colectiv. Soțul meu a predicat o predică minunată despre impactul Cinei Domnului și, la sfârșitul slujbei, am luat Cina Domnului cu toții. Ne-am rugat împreună, am aplicat sângele lui Isus peste familiile și comunitățile noastre și am sărbătorit ceea ce a făcut Isus pentru întreaga omenire. În acea dimineață, m-am rugat, așa cum am făcut întotdeauna, pentru fiecare dintre membrii familiei mele. Dar m-am simțit îndemnată să mă rog și pentru copiii a două dintre cele mai bune prietene ale mele, care erau pierduți în viața lor spirituală. Am pledat sângele lui Isus peste viața lor și mi-am amintit de tot ce a făcut Isus pentru ei la cruce. Totuși, chiar și după ce am terminat de luat Cina Domnului, nu mi-a dat pace sentimentul că trebuia să mă rog în continuare pentru ei.

Uneori, Domnul ne invită în ceea ce îmi place să numesc sezoane ale rugăciunii. Acestea sunt perioade în care pe inima noastră este pus ceva sau cineva pentru care să ne rugăm și pur și simplu nu putem renunța. În aceste sezoane, Duhul Sfânt ne va cere cu insistență să continuăm să ne rugăm pentru problema sau persoana respectivă. Acest interes puternic poate dura numai o zi sau mult mai multe. Și, în acest interval de rugăciune, s-ar putea să vedem răspunsul la rugăciunile noastre sau s-ar putea să fim invitați pur și simplu în acest proces, fără a vedea rezultate specifice. Indiferent de cum ar fi, însă, noi continuăm să ne rugăm pentru că suntem chemați să facem acest lucru. Și, sezonul de rugăciune se va termina, de obicei, la fel de repede precum a venit.

Rugăciunea pentru copiii prietenelor mele a durat câteva zile. La sfârșit acelei perioade, am știut că am fost eliberată din acel sezon al rugăciunii atunci când acești doi indivizi mi-au fost luați de pe inimă. Nu înseamnă că nu i-am mai iubit și că nu m-am mai rugat pentru ei, ci că nu mai erau în mod constant în prim-plan. Chiar dacă nu a existat încă o concluzie la povestea lor – amândoi sunt încă pe drumul de întoarcere spre Domnul – știu că acea perioadă în care m-am rugat în mod intenționat și am luat Cina Domnului pentru ei, pledând sângele lui Isus peste viața lor, a fost roditor. În astfel de momente, este posibil să nu vedem întotdeauna rezultate directe la rugăciunile noastre, dar putem fi siguri că a fost plantată încă o sămânță.

De fiecare dată când intrăm într-un sezon de rugăciune pentru o persoană sau o problemă, colaborăm cu Dumnezeu. Atunci când folosesc Cina Domnului în timpul acestor sezoane de rugăciune, am ocazia să îmi îndeplinesc cu bucurie rolul în declararea Cerului peste viața lor. Totuși, un lucru important la care trebuie să fiu atentă, este permiterea unui duh de apăsare să rămână asupra mea după ce mă rog. Uneori, atunci când suntem împovărați în rugăciune pentru cineva, greutatea situației acelei persoane poate începe să ne tragă în jos. Am trăit mulți ani în felul acesta. Acum, sunt foarte atentă la sentimentele de apăsare. Dacă încep să accept un sentiment de apăsare, acesta va încerca să mă ducă pe o cale care duce la depresie. Mă străduiesc mult să nu îl port. La sfârșitul fiecărei rugăciuni, mă asigur că predau persoana sau situația respectivă înapoi Domnului, astfel încât să nu port eu. Iau Cina Domnului, invoc sângele lui Isus peste acea persoană și apoi trebuie să o las. Nu este

sănătos pentru mine, iar atunci când purtăm această apăsare, există și un element care ne împiedică încrederea în Dumnezeu. Depresia mea nu le este de ajutor copiilor prietenelor mele. Îmi pasă profund de bunăstarea lor, dar, în definitiv, ei sunt ai Săi. Eu am doar ocazia să fac parte din echipa câștigătoare.

Judy Franklin a lucrat pentru Bill și pentru mine timp de peste douăzeci de ani. În urmă cu aproximativ zece ani, ea a auzit un mesaj despre Cina Domnului și s-a simțit împovărată să se roage pentru mântuirea fiului ei. El Îl acceptase pe Isus în viața sa când avea șase ani și fusese umplut de Duhul Sfânt în tinerețe. Ca adult, însă, el se îndepărtase de Domnul. Judy s-a rugat în mod constant pentru el. El consuma droguri și le transporta, de asemenea, peste granița cu Mexicul. Era într-o stare atât de rea, încât ea simțea că este aproape să moară. După ce Judy a ascultat acel mesaj, a început să ia Cina Domnului și să declare peste fiul ei. Ea a început să spună lucruri de genul: „Isuse, Tu ai murit pentru Danny. Chem puterea sângelui Tău să îl aducă înapoi la Tine. Tu Ți-ai jertfit trupul pentru fiul meu și, datorită acestui fapt, îl chem înapoi de la puterile întunericului”. Ea a făcut acest lucru în fiecare dimineață, neștiind dacă se schimbă ceva.

Dar, după vreo șase săptămâni, a venit la ea, curios de ceea ce a făcut-o atât de fericită. Ea i-a spus că relația ei cu Dumnezeu i-a adus bucurie. „Apoi, i-am profetizat cine era el în Cristos”, a spus ea. În acea duminică, el a mers alături de ea la biserică și s-a dus în față pentru rugăciune la final. În timp ce primea rugăciune, a fost copleșit de puterea lui Isus și a căzut, primind imediat eliberare. S-a ridicat un om nou, plin de Isus și fără dependențe.

Scriptura spune că, de fiecare dată când luăm Cina Domnului, noi vestim „moartea Domnului, până va veni El.” (1 Cor. 11:26). Atunci când luăm trupul și sângele lui Cristos, ne reamintim ai Cui suntem și ce a făcut El pentru noi toți. Comentariul din Biblia *Spirit-Filled Life* exprimă acest lucru astfel: „Fiecare ocazie de împărtășire este o ocazie de a spune, de a proclama și de a mărturisi din nou: «Prin aceasta pun mâna pe toate beneficiile izbăvirii depline a lui Isus Cristos pentru viața mea – iertare, întregire, putere, sănătate, suficiență»”¹ Atunci când folosim Cina Domnului ca pe o unealtă de mijlocire, nu numai că ne realiniem cu Cristos, dar și proclamăm totodată realitatea Cerului în fiecare domeniu al vieții noastre.

UN ACT PROFETIC

Atunci când iau Cina Domnului, fac acest lucru ca pe un act profetic, aplicând-o fiecărei situații care mă apasă. Un act profetic este o acțiune fizică inspirată de Duhul Sfânt, care perturbă atmosfera. Uneori, simt că Dumnezeu vrea să fac ceva tangibil pentru a activa lucrul pentru care mă rog. În acele momente, Îl întreb pur și simplu pe Duhul Sfânt: „Ce ar trebui să fac în legătură cu acest lucru”? Apoi, mă simt îndemnată, spre exemplu, să îmi iau shofarul în casa de rugăciune pe care o avem la Bethel sau să mă duc într-un anumit loc pentru a lua Cina Domnului. Realizând acel act profetic, noi eliberăm în atmosferă ceva ce ajută străpungerea răspunsului la rugăciunea noastră.

---

¹ Comentariu din Biblia *The Spirit-Filled Life* (Thomas Nelson).

În Exod, Dumnezeu i-a pus pe israeliți să ucidă un miel și să îi pună sângele deasupra ușilor, semnalizându-I Duhului lui Dumnezeu să treacă mai departe, fără a-i face rău familiei din interior. Moise i-a instruit pe israeliți:

Luați un mănunchi de isop, înmuiați-l în sângele dintr-un vas și ungeți cu el pragul de sus și cei doi ușori ai casei voastre. Nimeni să nu iasă în afara ușii casei până dimineța (Exodul 12:22).

Nu sângele mielului fizic i-a salvat, ci voia lui Dumnezeu. Dar familiile care au participat în acest act profetic dezvăluiau o inimă supusă lui Dumnezeu. Sângele mielului a fost un act profetic pe care l-a făcut fiecare familie pentru a se alinia vocii lui Dumnezeu și pentru a avertiza tărâmul spiritual cu privire la Cel căruia Îi aparțineau.

Atunci când Isus i-a condus pe ucenici în luarea Cinei Domnului, în timpul mesei de Paște, El crea și modela un act profetic pe care credincioșii puteau continua să îl pună în aplicare. El ne oferea o modalitate de a ne alinia cu Cerul și de a aduce pe pământ realitatea Cerului. Adesea, atunci când iau Cina Domnului, îmi profetesc. Pe tărâmul spiritual există ceva puternic în legătură cu declararea adevărului, așa că îmi vorbesc mie însămi cu voce tare. Îmi amintesc cine sunt, că sunt fiica Regelui și că sunt puternică în El. Îmi însușesc promisiunile Bibliei pe măsură ce îmi vin în minte. Spun: „Sunt răstignită împreună cu Cristos” (vezi Gal. 2:20). Las ca realitatea Noului Legământ să mă cuprindă, schimbând orice mentalitate din mine care trebuie schimbată. Declar peste mine: „Am pacea care depășește orice înțelegere” (vezi Filip. 4:7). Îmi amintesc că pot

umbla în pacea Sa indiferent de circumstanțele care mă înconjoară.

O prietenă m-a sunat într-o zi pentru a-mi spune că urma să aibă o întâlnire cu un înalt oficial. De îndată ce mi-a spus cine este, am început să mă emoționez puțin. Cu câteva zile înainte de apelul ei, simțisem imboldul de a mă ruga pentru acest oficial. M-am rugat să vină peste el binecuvântări și dragostea lui Isus. În acea perioadă, luam Cina Domnului de trei ori pe zi. De fiecare dată când m-am rugat și m-am împărtășit cu Cina, accentul a fost pus pe această persoană și familia ei. Nu aveam cum ști că Dumnezeu o va folosi pe prietena mea pentru a vorbi în viața acestui lider! Dar Dumnezeu știa. Și El a fost Cel Care mi-a direcționat calea și timpul de rugăciune. Pe măsură ce luăm Cina Domnului, aliniindu-ne mintea cu a lui Dumnezeu, putem să colaborăm cu El pentru a vedea străpungerea. Avem la dispoziție cea mai puternică armă de mijlocire profetică.

O ARMĂ DE RĂZBOI

Suntem în război. Nu vrem să ne concentrăm niciodată asupra a ceea ce face diavolul. Știm că el a fost deja învins! În jurul nostru, însă, se petrece în mod constant un război. În cartea mea, *The Happy Intercessor* (Mijlocitorul bucuros) împărtășesc povestea călătoriei împreună cu o echipă până la muntele Shasta. Acest munte frumos, la nord de Redding, este considerat a fi un loc de putere și de închinare pentru multe sisteme de cre-

dință satanice sau oculte. Așa că, m-am gândit: *Pare a fi locul perfect pentru a aduce niște influență dumnezeiască!*

Am simțit că trebuie să urcăm pe munte și să luăm Cina Domnului, să ne rugăm și să suflăm în Shofar. Am avut în jur de 150 de oameni în echipă în acea zi, așa că era un grup încărcat cu putere și gata să Îl vadă pe Dumnezeu. Am petrecut un timp plimbându-ne prin poiană și rugându-ne și apoi ne-am adunat în jurul izvorului și am luat Cina Domnului împreună. Apoi, am rugat-o pe o prietenă să sufle shofarul. După a treia suflare a shofarului, am strigat cu toții laude lui Dumnezeu. Am crezut că suntem singurii pe munte în acea zi. Ne-am înșelat. Pe când am părăsit poiana pentru a pleca, câțiva dintre noi am ieșit pe poteca inferioară. În timp ce plecam, am trecut pe lângă un copac și am auzit pe cineva sâsâind. Dintr-o dată, de sub copac a sărit un tânăr și a fugit cât de repede a putut pe lângă noi, în josul poienii. De îndată ce s-a întâmplat acest lucru, am dat peste o doamnă așezată în poziția lotus (formă de meditație), încercând să canalizeze. Atunci când canalizează, ei folosesc un zgomot precum un șșș, șșș, șșș, repetându-l lent și ușor. Una dintre prietenele mele care era cu noi folosea această practică înainte de a fi mântuită, așa că știa ce se întâmplă. Spațiul aerian al acestei doamne fusese atât de perturbat de rugăciunile noastre, încât își striga șșș, șșș, șșș-urile. Prietena mea s-a uita la mine și a spus: „Ei bine, azi nu va ajunge nicăieri”²

---

2 Beni Johnson, *The Happy Intercessor* (Shippensburg, PA: Destiny Image Publishers, Inc., 2009), 94-95.

Nu trebuie să fim distrași niciodată de activitatea inamicului. Dar putem fi conștienți de lupta care are loc în jurul nostru pentru mintea, pentru autoritatea, pentru sănătatea și pentru pacea noastră. Noi avem mâna câștigătoare de fiecare dată! De fiecare dată când luăm Cina Domnului, ne reamintim că diavolul a fost învins. Crucea a avut ultimul cuvânt. Dar cred că toți am experimentat atacuri. Voi spune mai multe despre acest lucru în capitolul 4, însă anul trecut m-am confruntat cu probleme de sănătate și există momente în care am fost lovită din punct de vedere spiritual. Am fost nevoită să apuc, realmente, promisiunile de pace ale lui Dumnezeu. Eu m-am considerat întotdeauna o persoană pașnică, dar a trebuit să mă întreb în mod sincer: *Chiar cred că pot umbla în pace când atât de multe lucruri atacă exact această pace?*

Atunci când iau pâinea și vinul într-un moment ca acesta, mă aflu într-o luptă spirituală pentru sănătatea mea – duh, suflet și trup. Este important pentru mine să iau Cina Domnului mai des decât o singură dată pe lună, mai ales atunci când în lumea mea se întâmplă ceva ce îmi amenință întregirea. Acest lucru îmi dă posibilitatea de a-mi reaminti cine sunt, Cine este Isus și ce a făcut El. Prin intermediul Cinei Domnului, îmi reamintesc această realitate: Lumea Sa este adevărata mea realitate, nu aceasta.

Cu câteva luni în urmă, o tânără femeie m-a contactat prin intermediul unui mesaj, întrebându-mă dacă putem vorbi. Era bolnavă și fusese așa de ceva timp. De fapt, timp de peste șapte luni, luase trei runde diferite de antibiotice, dar tot nu se vindeca și nimeni nu își putea da seama ce îi făcea atât de rău. Am început să îi pun întrebări. Ori de câte ori mă rog pentru

oameni, le pun întrebări pentru a-mi da seama de ce și cum a început o problemă. Este o muncă de detectiv spiritual, care mă împuternicește să mă rog cât mai eficient și mai specific posibil.

Vorbind cu această prietenă tânără, am aflat curând că tânărul cu care se întâlnea fusese căsătorit anterior cu o femeie care acum era o vrăjitoare practicantă. Acum avea sens. Era blestemată. Așa că, i-am dat o mică temă de casă. I-am spus că, după ce închide telefonul, trebuie să ia Cina Domnului și să continue să o ia în fiecare zi. În timp ce lua Cina, trebuia să aplice sângele lui Isus peste propria viață și să trimită orice blestem menit să îi facă rău înapoi de unde a venit.

De îndată ce a închis telefonul, a luat Cina Domnului și a făcut exact ce îi spusese să facă. Pe la miezul nopții, mi-a trimis un mesaj pentru a-mi spune că se simțea deja puțin mai bine. Ea a înțeles puterea crucii, a profetizat trupului ei și vindecarea a început. Până dimineața a fost complet vindecată. Câteva zile mai târziu, mi-a spus că fosta soție a prietenului ei, adică femeia care o blestemase, a avut aceleași simptome pe care le-a experimentat ea în ultimele șase luni. Câteva luni mai târziu, tânăra noastră prietenă mi-a trimis un mesaj pentru a-mi spune: „Încă iau Cina Domnului și mă simt minunat”.

Există un imn vechi pe care îmi amintesc că îl cântam când eram o fetiță, ale cărui cuvinte sunt încă adevărate. „*E puterea ce minuni face,/ sângele Mielului,/ E puterea ce minuni face,/ În scump sângele al Mielului*”.³ Există suficientă putere în sângele Său pentru a anula orice blestem, pentru a ne mântui de păcatele noastre și pentru a ne vindeca trupurile. Iar această

---

³ Lewis E. Jones, “There Is Power in the Blood,” 1899.

putere nu a scăzut în 2.000 de ani, ci este cât se poate de vie și de nevățată.

Capitolul 2

PUTEREA SÂNGELUI

De ce este Cina Domnului atât de puternică? Am auzit mărturii minunate referitoare la Cina Domnului – oameni vindecați, cupluri care se confruntau cu infertilitatea luând Cina Domnului în fiecare zi și rămânând însărcinate și oameni care cădeau în timp ce luau Cina. În timp ce se împărtășeau au avut o experiență cu Domnul care a fost atât de puternică, încât trupul lor nu a mai putut să se ridice. Aceasta este mai mult decât o azimă și niște suc de struguri. Aceasta este puterea Dumnezeului Cel Viu. Pentru a înțelege mai mult despre puterea din spatele acestui lucru, trebuie să ne întoarcem și să analizăm legământul. Cina Domnului este aducerea aminte a faptului că Însuși Isus ne-a oferit legământul suprem. Este trupul și sângele lui Isus, vărsat pentru noi.

Biblia Blue Letter ne spune că, cuvântul ebraic pentru legământ, *beriyth*, își are rădăcina într-un cuvânt care înseamnă „a

tăia” sau „a mânca”.⁴ Însăși expresia în limba engleză ilustrează grafic modul în care era încheiat un legământ.⁵ Atunci când doi indivizi încheiau un legământ, ritualul includea luarea unui animal pentru jertfă și împărțirea acestuia în bucăți. Cele două părți treceau apoi printre bucățile împrăștiate, depunând un jurământ de credință în mijlocul unei cărări de sânge. În esență, cele două părți făceau o declarație publică că era de preferat să fie ca animalul dezmembrat de sub picioarele lor decât să încalce acea promisiune.

Fiecare legământ de sânge era o promisiune de conexiune, protecție și provizie. Asemenea unui legământ de căsătorie, în care doi oameni sunt uniți într-unul, legământul de sânge a creat o legătură care a înlocuit toate celelalte realități. Și acest lucru a fost făcut prin vărsarea de sânge, o expresie publică care implica cel mai intim aspect al vieții – sângele care curge prin venele noastre. Sângele poartă și susține viața. Fiecare legământ de sânge a oferit o promisiune care îmbunătățește viața, dar a venit cu potențialul cost al vieții.

VIAȚA ÎN SÂNGE

Există medici care oferă ceva ce se numește *imagistică de înaltă rezoluție a sângelui*. În clinica aceasta, ei susțin că pot lua o picătură din sângele cuiva și o pot studia pentru a determina o gamă fascinantă de probleme de sănătate ale aceluși individ. Folosind un microscop puternic, ei examinează forma fiecărei

---

4 *Blue Letter Bible*, s.v. “beriyth,” <https://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?Strong=H1285&t=KJV>.

5 În limba engleză, „cutting a covenant” (n. tr.).

celule sanguine. Se uită la modul în care celula interacționează cu celelalte celule și caută prezența paraziților în sânge. Unii medici au vorbit chiar despre posibilitatea de a vedea în sânge dovezi ale traumei timpurii, cum ar fi oasele rupte sau bolile copilăriei. Uluitor! Oricare ar fi părerea ta despre această procedură, ea confirmă faptul că înțelegem într-un grad minimal importanța sângelui care curge prin venele noastre.⁶

Probabil că sângele tău nu este ceva la care te gândești foarte des, cu excepția cazului în care te confrunți cu probleme de sănătate sau te rănești. Dar sângele nostru este miraculos în tot ceea ce îndeplinește pentru trupul nostru. Este cu adevărat răul vieții. Sângele are trei funcții principale: asigurarea vieții, a sănătății și a protecției. Celule roșii din sânge transportă oxigenul din plămâni spre fiecare parte a corpului. Ele dispersează, de asemenea, substanțele nutritive și vitaminele spre acele părți ale trupului unde este nevoie de ele. Propriul Amazon Prime al trupului nostru!

Celulele albe din sânge, împreună cu limfocitele, ajută la consolidarea întregului sistem imunitar al organismului. Fiecare celulă din sânge are treabă de făcut, ajutând trupul să se întărească și să lupte împotriva invadatorilor străini care ne-ar putea îmbolnăvi. Unele celule consolidează sistemul imunitar, altele ajută sistemul imunitar să știe exact ce invadatori să vizeze. Există anumite celule care își amintesc de un organism invaziv, astfel încât sistemul imunitar să poată răspunde mai repede la următoarea întâlnire cu același organism. Există alte celule care țin sistemul imunitar sub control, astfel încât

---

⁶ "The Hilu Institute Clinic Visit Summary," Foundation for Alternative and Integrative Medicine, accessed November 14, 2018, <https://www.faim.org/the-hilu-institute>.

acesta să nu înceapă să atace celulele bune din trupul nostru. Ce armată glorioasă a creat Domnul în interiorul nostru, susținând și protejând trupurile noastre cu această combinație complexă de celule sanguine!⁷

Dacă avem șansa de a studia modul complex în care au fost create trupurile noastre, acest lucru ne oferă o perspectivă asupra umblării noastre cu Domnul. El este atât de intenționat! Așadar, nu întâmplător sângele joacă un rol atât de important în Biblie. Există viață în sânge. Acesta nu este doar o lozincă.

CULTURA LEGĂMINTELOR

De-a lungul istoriei, chiar și în culturile care nu L-au cunoscut pe Isus, importanța sângelui a fost primordială. În lumea antică, o promisiune care includea sânge era distinsă ca un legământ; era diferită de orice altă promisiune pe care o puteai face. Merriam-Webster definește *legământul* ca fiind „un acord de obicei formal, solemn și obligatoriu; un acord scris sau o promisiune făcută de obicei sub sigiliu, între două sau mai multe părți, în special pentru îndeplinirea unor acțiuni”.⁸ Sângele era o parte crucială a acestui contract. Prin vărsarea de sânge, legământul însemna mărturisirea intimă a unei promisiuni pe viață.

În fascinantă carte a lui Clay Trumbull, *The blood covenant* (Legământul de sânge), el detaliază legămintele biblice, dar

---

7 Carl Bianco, “How Blood Works,” HowStuff Works, April 01, 2000, <https://health.howstuffworks.com/human-body/systems/circulatory/blood.htm>.

8 Merriam-Webster, s.v. “covenant,” <https://www.merriam-webster.com/dictionary/covenant>.

examinează, totodată, și tradiția din întreaga lume. Un exemplu pe care îl găsește este cel al poporului Karen din Myanmar. În timpul acestei relatării, el explică faptul că Karenii aveau trei niveluri de armistiții între triburile din acea regiune. Primul și cel mai slab, era să ia masa împreună, ceea ce însemna pur și simplu că va fi pace pentru un moment. Dacă triburile doreau să simbolizeze un armistițiu mai puternic, plantau împreună un copac. Prin acest armistițiu, exista pace între cele două triburi atât timp cât copacul rămânea în viață. Însă numai în al treilea legământ, în legământul de sânge, se afla adevărata putere a promisiunii.

Trumbull explică:

În acest legământ, șeful stă ca reprezentant al tribului ... Ceremoniile sunt publice și solemne ... Din coapsa fiecărui participant la legământ este extras sânge și amestecat împreună. Apoi, fiecare își înmoaie degetul în sânge și îl aplică pe buze ... Acest legământ are o putere deosebită. El acoperă nu doar un acord de pace sau un armistițiu, ci și o promisiune de ajutor reciproc în pace și în război. De asemenea, el transmite părților care intră în legământ ritualuri tribale reciproce. Dacă sunt șefi, legământul cuprinde întregul lor trib. Dacă este un individ, familia apropiată și descendenții direcți sunt incluși în acord.⁹

---

9 H. Clay Trumbull, *The Blood Covenant: A Primitive Rite and Its Bearing on Scripture* (New York: C. Scribner's Sons, 1885), 313-314.

Viața se găsește în sânge și, amestecându-și sângele, indivizii își uneau efectiv viețile. Chiar și culturile care nu au nicio relație cu Isus înțeleg valoarea legământului și importanța sângelui. Trumbull continuă și explică faptul că, în mod normal, triburilor nu li se permitea să călătorească pe teritoriul celorlalți. Pentru a preveni acest lucru, ei au creat un fel de semn natural „Nu treceți” prin legarea unor ierburi de-a lungul unei poteci. „Când ajungeau la un astfel de semn, întrebarea obișnuită din partea călătorului este: «Cine este în legământ de sânge cu acest trib?» Dacă se găsește cineva, chiar și dintre cei mai neînsemnați slujitori, legământul său acoperă tot grupul”.¹⁰ Promisiunea dintre noi indivizi, indiferent de poziția lor, acoperă întreaga comunitate și le asigura libera trecere printr-un teritoriu străin.

Un legământ acoperă și reidentifica un întreg grup de oameni, permițând supraviețuirea lor. Există o tradiție veche de creștere a ovinelor numită altoirea mielului. Dacă o oaie (femelă) își pierde puiul din cauza bolii sau a unei alte tragedii, ea refuză un alt miel orfan, în ciuda plânsurilor imploratoare provocate de moartea mielului. Puiul ei are un miros specific și ea respinge orice pui care nu îi aparține. Cu toate acestea, fermierul poate lua pielea mielului ei mort și poate acoperi cu ea spatele orfanului flămând, acoperind mirosul acestuia cu cel familiar. Oaia, crezând că își miroase propriul pui, acceptă mielul orfan și puiul supraviețuiește. Legămintele sunt un acoperământ pentru cei implicați. Și nimeni nu a făcut legămintele

---

¹⁰ Ibid., 315.

mai mari cu poporul Său de-a lungul istoriei decât Dumnezeuul nostru.¹¹

PROMISIUNEA LUI AVRAAM

Avram era un om bogat, dar nu avea niciun fiu. Totuși, el avea o relație minunată cu Dumnezeu. Dumnezeu a vorbit de-a lungul vieții lui Avram și Avram a ascultat. El a părăsit țara familiei sale, pe baza promisiunii lui Dumnezeu, și s-a despărțit chiar și de nepotul Său, Lot. Într-o vreme în care tribul tău reprezenta forța și siguranța ta, disponibilitatea lui Avram de a se separa și de a se încrede în Domnul spune multe despre relația sa cu Dumnezeu. De fiecare dată când Avram a avut o experiență cu Dumnezeu și a primit o promisiune, el a construit un altar, un loc de aducere aminte. Avram a îmbătrânit și a auzit promisiuni despre urmașii săi de ani de zile. Dar Sarai era încă stearpă.

„Stăpâne Doamne, ce-mi vei da?” I-a răspuns Avram. Căci mor fără copii, iar moștenitorul gospodăriei mele este Eliezer din Damasc? Nu mi-ai dat nici un urmaș, a continuat Avram, și prin urmare, un sclav din gospodăria mea va fi moștenitorul meu (Geneza 15:2-3).

Mi-l pot imagina gândindu-se în sinea lui: *OK, am avut toate aceste promisiuni despre țara pe care urmează să o locuiesc generațiile viitoare și despre faptul că urmașii mei vor fi ca*

---

¹¹ A. Richard Cobb, “Grafting: A Lamb Saving Management Tool,” Sheep & Goats, November 7, 2007, <http://livestocktrail.illinois.edu/sheepnet/paperDisplay.cfm?ContentID=9831>.

nisipul la număr, dar nu am nici măcar un copil! Oare, în tot acest timp, Dumnezeu a vorbit despre moștenirea mea că va fi lăsată unei rude îndepărtate?

Însă Dumnezeu știa ce îi cere inima.

Dar Domnul i-a răspuns: „Nu acesta va fi moștenitorul tău, ci unul care se va naște din tine, el îți va fi moștenitor”. Apoi l-a dus afară și i-a spus: „Uită-te la cer și numără stelele, dacă poți! Atât de numeroși vor fi urmașii tăi! a continuat El”. Avram L-a crezut pe Domnul, și El i-a socotit acest lucru dreptate (Geneza 15:4-6).

Aceasta este bunătatea Domnului. Avram avea nevoie de o reasigurare cu privire la o promisiune din partea lui Dumnezeu pe care o ținuse aproape de inima sa. Dumnezeu nu i-a întors spatele lui Avram și nici nu l-a mustrat pentru că nu are mai multă credință. În schimb, Dumnezeu i-a vorbit. Iar când Avram a crezut din nou, Dumnezeu i-a dat lui Avram puncte pentru dreptate!

După aceea, Avram a cerut o și mai mare reasigurare: „*«Stăpâne Doamne, cum voi ști că o voi moșteni?» L-a întrebat Avram*” (Gen. 15:8). Tocmai obținuse puncte pentru că îl crezuse pe Dumnezeu, dar Avram avea nevoie de și mai multă siguranță. Drept răspuns, Dumnezeu a încheiat un legământ cu Avram. El îi spune despre viitorul urmașilor săi, cum vor fi făcuți sclavi, dar că se vor întoarce să locuiască țara. El îl instruește pe Avram să aducă animalul de jertfă și să îl taie. Îmi place foarte mult la Domnul faptul că El locuiește atât de smerit în cultura umană. Scopul Său este întotdeauna conexi-

unea. Existau atât de multe moduri în care El ar fi putut gestiona nesiguranța lui Avram și atât de multe moduri în care ar fi putut chiar reafirma promisiunea, însă Dumnezeu a ales să încheie un legământ cu prietenul Său, Avram, într-un mod care să vorbească inimii lui Avram.

Este clar faptul că Avram era familiarizat cu legămintele de sânge – chiar în capitolul anterior, el fusese avertizat cu privire la răpirea nepotului său de niște bărbați pe care Biblia îi descrie ca fiind aliații lui Avram (vezi Gen. 14:13). Acești bărbați încheiaseră un legământ cu Avram, așa că erau obligați să îl protejeze pe el și familia sa raportând răpirea. Avram înțelegea legămintele. Așadar, îmi imaginez că atunci când Dumnezeu a sugerat încheierea unui legământ cu el, el a simțit acest lucru ca fiind foarte semnificativ. Însă, atunci când a venit timpul să treacă prin animalul tăiat, numai Dumnezeu a trecut. *„Când a apus soarele și s-a întunecat, s-a văzut un fum ca de cuptor și o torță aprinsă care a trecut printre acele bucăți”* (Gen. 15:17). În mod normal, ambele părți implicate în legământ trebuiau să treacă, însă aceasta era o promisiune inițiată de Dumnezeu pentru Avram. Dumnezeu a trecut de unul singur, punând greutatea legământului în spatele cuvintelor Sale. Avram urma să aibă un copil, să lase o moștenire, iar Dumnezeu urma să aibă grijă de urmașii săi. Era alegerea lor dacă aveau să acceseze plinătatea binecuvântării Sale, prin urmarea sau nu a căii lui Dumnezeu, dar partea Sa din promisiune avea să fie valabilă. La scurt timp după ce acest legământ a fost încheiat, s-a născut Isaac și Dumnezeu a schimbat numele lui Avram în Avraam.

NOUL LEGĂMÂNT DE SÂNGE

Isus Cristos Și-a vărsat sângele pentru a încheia un Legământ Nou cu creația Sa. Pentru a acoperi pentru totdeauna separarea provocată de păcat, care pusese o prăpastie între Dumnezeu și om, El a inițiat un Legământ Nou care a fost profețit de Ieremia.

„Iată, vin zile, zice Domnul, când voi încheia cu Casa lui Israel și cu Casa lui Iuda un nou legământ ... voi pune Legea Mea înăuntrul lor și o voi scrie în inimile lor. Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu” (Ieremia 31:31-33).

Acest Legământ Nou a reiterat și a împlinit în același timp promisiunile făcute lui Avram. În loc să vină pe pământ sub formă de fum și foc, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său să vină pe pământ în trup uman, pentru a umbla cu noi. În locul unui animal de jertfă, sfâșiat în două pentru a reprezenta legământul, Dumnezeu L-a oferit pe propriul Său Fiu, Mielul fără pată, al Cărui trup frânt urma să fie cea mai măreață jertfă.

Noi suntem promisiunea împlinită a lui Avraam. Scriptura spune că, prin credința noastră, noi am devenit urmașii lui Avraam, la fel de numeroși ca stelele de pe cer și binecuvântați de Domnul. *„Iar dacă voi Îi aparțineți lui Cristos [sunteți în Acela Care este sămânța lui Avraam] atunci sunteți sămânța lui Avraam și moștenitori [spirituali] conform promisiunii” (Gal. 3:29, AMPC). Suntem „moștenitori conform promisiunii”.* Noi suntem cei despre care Dumnezeu îi spunea cu mii de ani în urmă, cei care urmau să moștenească promisiunile și binecu-

---

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Puterea Cinei Domnului

de Beni Johnson

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/beni-johnson/puterea-cinei-dominului-19.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare